

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap XIV. Iesus in montem Calvariæ perveniens, felle potatur, eiusq[ue]
plagæ ex dolorosa vestium detractone renovatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

CAPUT XIV.

DOMI-
NICAE
PASSIO-
NIS EX-
PLICA-
TIO.

*Iesus in montem Calvaria perve-
niens, felle potatur, ejusq; plaga
ex dolorosa vestium detractione
revelantur.*

- 1. Quatuor cause aggravantes ignominiam mortu Christi: 1. genus mortu, 2. societas latronum, 3. loci fœditas. 4. temporu solemnitas
- 2. Christus potatur vino myrrhino, & felleto,
- 3. Et gulositas in reprimat mundanorum.
- 4. Nudatur ad Crucis supplicium, quod facinorosus tantum fieri solebat.
- 5. Eju nuditas docet nos sectari veram paupertatem spiritu.
- 6. Magnus dolor Christi in detractione vestium adherentium corpori vulnerato.
- 7. Pia contemplatio Christi Domini vulnerati & denudati.
- 8. Seipsum & sacrificium passionu sua Patri suo pro nobis offerenti.
- 9. Compassio anima devota erga sponsum Christum se crucifixioni preparantem.

I. Ex qua-
suo cau-
su aggra-
vantibus
fuit mors
Christi
despectis-
sima.

1. Genus
mortu
per cru-
cem:

2. Socie-
tas cum
Deo cru-
cifixoru:

3. Locus
Calva-

Ad hunc igitur modum, ut paulò ante dictum est, Judæi immites Christum ad Calvariam perduxerunt, locum execrabilem, damnatum, contemptibilem, plenumque fœtoribus extinctorum cadaveru & ossium mortuorum. Itaque colligere licet, mortem Christi omnium longè despectissimam fuisse, idque quatuor exrationibus. Primò quidem, quòd crucifixio illo ævo turpissimum ac ignominiosissimū mortis genus erat, quòd sceleratissimis quibusque potuisset adhiberi. Secundò, quòd inter duos latrones medius crucifixus est Dominus, ut ex illorum operibus condemnaretur, credereturque esse par scelere, qui consimili pœnæ subdebatur. Tertio, quòd in putidissimo Calvaria loco nudus

occidebatur, quòd non nisi infigniter flagitiosis inferri solebat. Quarto, quòd in præclara Paschæ solemnitate occisus est, tamquam cuius vita tam scelestæ & execrabilis esset, ut omninò necesse fuerit quamprimum eum tolli è medio, utpote qui omnibus maximè esset invisus & onerosus.

Ubi verò ad hunc Calvaria montem perventum est, cum pius Dominus præ nimia fatigatione, & gravi crucis pondere, anxius admodum & imbecillis esset, potum ei præbuerunt, uti moris erat facere condemnatis, non quidem dulce vinum, sed corruptum & acidum, myrrha felleque permixtum: quo nimirum homines lividi ac scelerati, quàm essent in Christum amaro ac virulento corde, manifestè prodiderunt, quando ne unum quidem membrum in eo impunitum reliquerunt. Sed & Christus Dominus in cunctis membris suis pati voluit, ut nos omnibus membris læsos perfectè sanaret. Et quia Adam per voluptatem veriti fructus peccavit Dominus Jesus peccatum illius per felleque potionis cruciatum expiata voluit.

Heu! quàm multos hodie invenire est, qui putridum cadaver suum variis eisdemque delicatis admodum cibus nimis farciant, ducentes pro nihilo, Deum per gulæ vitium offendere. Hi, ex templo Spiritus sancti, tabernaculorum efficiunt: præclaræ essentia suæ formam obliti, imaginem

via cada-
verosu;

4. Tem-
pu fre-
quentis-
sima Pa-
schatu.

2.
Pinum
myrrha-
tum fella
mixtum
Domini
ministrat-
ur.
Mat. 27
Mat. 27

Gen. 3.
Potio
vera per
Adam
cata.

3.
Eju me-
moria de-
beret gu-
la vitium
reprimere.

DOMI-
NICAR
PASSIO-
NIS
FELICIA-
TIO.

ginem diviniæ similitudinis in-
irrationalis pecudis similitudi-
nem commutârunt. Non veren-
tur animam & corpus perdere, ut
sensuum suorum oblectamentis
satisfaciant. Isti planè Christo Je-
su non semel tantùm acerbam
præbent potionem, sed quotidie
acerbissimum fel ei bibendum
porrigunt. Itaque homini spiri-
tali cibus & potus tali cum mo-
deramine ac di cretione capien-
dus est, ut ei sit auxilio ad serui-
endum Deo: atque ea cum grati-
tudine, ut vel ex singulis buccel-
lis laus resultet benignissimi Cõ-
ditoris.

4. Dehinc crudelissimè Domino
Salvatori suas detraxere vestes,
turpiter eum denudantes. Itaque
quamvis ipse Dominus Iesus in
omni vita sua totus pauper fuerit,
attamen in cruce perfectum nobis
veræ paupertatis speculum &
formam voluit exhibere, dum se
ita nudari passus est, & nihil ha-
buit reliquum quo sacrum caput
suum reclinaret. Nimirum tam-
quam nihil cum mundo habens
commercii, nudus è mundo exi-
vit. Denique ad majorem sui ig-
nominiam & dedecus ita nudus
etiam in cruce suspensus est, in
conspectu acerrimorum hostium
& illuorum suorum. Neque e-
nim aliqui mortis rei nudi in cru-
cem agi solebant, nisi qui essent
insigniter facinorosi, quique in
exemplum aliorum horribili e-
rant morte affiendi.

Ioan. 19
Tamquã
facinoro-
sus quis-
piam, ita
nudatus
Dominus
ad sup-
plicium
crucis.

Attende nunc, ô anima mea,
interna cum compassione dulcis-
simum Redemptorem & amato-
rem tuum. Aspice ut Rex gloriæ,
qui cuncta vestit, ac tegit cælum
nubibus, arbores foliis, terram
herbis ac floribus, ipsemet ad cu-
tem usque despoliatur vestibus,
tamquam denuò numquam vesti-
endus. Vide Dominum domino-
rum factum veræ paupertatis spe-
culum. Pudeat posthac murmu-
rare, conqueri, & animo dejici,
cùm aliquid tibi subtrahitur, aut
in internâ externâve relinqueris
paupertate. Disce hic pauperem,
nudum, derelictumque Iesum se-
qui. Adverte, obsecro, ut cæli
pulchritudo deformatur, cæli al-
titudo humiliatur, clarum purita-
tis speculum deregitur. Nemo
umquam capere sufficiet, quàm
gravi intus dolore pudicissimum
cor illius mordebatur, quod in-
gentem illam confusionem & ve-
recundiam ferre cogeretur; ma-
ximeque quod ita turpiter sub
purissimæ Matris aspectu in cruce
pendere oportebat.

Obsecro cum ingenti compas-
sione attendamus, quanta cum
inclementia crudelissimi illi ve-
stes Domino abstraxerunt, quarum
simbria fluxu sanguinis feminam
laborantem curarat. Quis non
videat quàm inhumanus fuerit
dolor & cruciatus, vestem vulne-
ribus inhærentem, & sanguine
concretam, tanta cum crudelitate
detrahere, cunctis haud dubiè
vulneribus recrudescentibus? Se-
cum

5.
Illa Chri-
sti nudi-
tas, nudã
paupertate
nobis
commen-
dat.

6.
Luc. 2.
Distraxit
ipsa ven-
tium ad-
hærentiũ
lacera-
carni, cru-
ciatum
renova-
bat.

**BOMI-
NICAE
PASSIO-
NIS EX-
PLICATA-
TIO.**

cum quisque suo in corde doloris hujus magnitudinem expendat. Et, ut quorundam est opinio, spineam coronam à capite avulsam (eò quòd velti exuendæ impedimento erat) rursum incredibili cum tormento sancto ejus capiti impresserunt, ut non sit dolor qui huic possit comparari.

7.
*Devota
tristitia
repraesentatio
Christi ad
supplicium
paratum
denuda-*

Age nunc, meditare, ò anima mea, in quanto cruciatu fuerit gaudium cæli. Aspice, ut totum corpus ejus denuò vulneratum sit, cunctis illis lacris vulneribus renovatis, & purissimo sanguine fluentibus. Contuere, ut benedictum caput ejus, Angelicis potestatibus cum tremore conspiciendum, ab immitibus illis afflictum & excruciatum fuerit, dum spinæ denuò impositæ nova infligere vulnera, ita ut vuln^o vulneri jungeretur. Adverte quæso, ut sanguis ille Regius cerebro permixtus, ex cunctis illis vulnerib^o per faciem, per capillos, per collum, ad terram usque ubertim pro manaverit, utque corpus illud deforme (quod tam milerè conscissum ac lacerum non nisi vulnus fluens erat) jam vento frigoriq^{ue} expositum sit, obrigueritq^{ue}. Et tamen agnus mansuetissimus non patienter modò, sed etiam cum ingenti desiderio omnem hunc immanem atque horribilem pertulit cruciatum. O quàm stabat illic tremulus præ frigore! O quantum aucta & profundius infligta sunt vulnera ejus, dum ex acerba illa velti avulsione vul-

nera vulneribus inserta sunt, adeò ut piissimus & omni amore amplectendus Jesus Christus Dominus nolter, non nisi vulnus sanguinem manans effectus sit! O quantam ille afflictionem pertulit in corde suo, videns odium, livorem, fraudem, sitimq^{ue} cruentam Judæorum, videns quantopere festinarent aptare crucem Salvatori suo, urgere ministros, subministrare clavos, necem accelerare! Ipsenim magna intus crux erat, quòd Dominus Salvator tam diu ante oculos eorum versaretur.

Sentire etiam hinc licet, quod quidam affirmant, Christum Jesum (qui spiritum suum numquàm ab orandi agendiq^{ue} studio relaxabat) dum ministri circa illius mortem præparandam occuparentur, flexis humiliter & devotè in terram nudis cruentisq^{ue} genibus suis, corde itè, oculis, ac manibus in cælum ad Deum Patrem erectis, obtulisse eidem, dignissimum sacrificium passionis suæ ad conciliandum eum humano generi.

O anima mea, statue modò Dominum Salvatorem tuum ob oculos cordis tui, videatq^{ue} Jesum sponsum tuum, delicias animi tui, tam milerabiliter sanguine rubricatum, vulneribus confectum, deformem, & corde anxium coram altare, vt te fœdam sponiam suam tibi despòdeat, mundet, fanet, exornet, omniq^{ue} debito absolvat. Imaginem hanc maxi-

nè

8.
*Offert
Christum
flexu ge-
nibus Pa-
tri sacri-
ficium
passionis
sua.*

9.
*Anima
devota
hic cum
sancto af-
fectu con-
paratur
sponso se
ad cruci-
fixionem
paranti.*

DOMI-
NICAE
PASSIO-
NIS EX-
ELICA-
TIO.

mè miserādam tam altè memorię tuę imprime, ut nulla umquam oblivione deleatur. Et quānam ferre poteris, ut dilectum cordis tui tam miserè afflictum aspicias? Nonne integrò desiderabis corde, ut te totam faciat in lacrymas resolvi, quòd corpus dilecti tui undique saucium lacrymis tuis abluere, & ab omni possis deformitate mundare? O te felicem! si medulla omnis ossium tuorum, sanguisq̄ue cordis tui in unguentum distillari possit, quo vulnera cuncta sponsi tui perungerentur: ipsumq̄ue cor tuum igne amoris decoctum in gratissimum posset transire cibum, quo os dilecti tui felle exacerbatum edulcicaretur. Et licet hæc re ipsa præstare nequeas, pleno tamen affectu præstabis: & satis est dilecto tuo, cor potius quàm opera pensanti. Itaque sic lotum & perunctum sponsum tuum ingenti cum reverentia, * quietis captandæ gratiã in suavissimum DEI Patris sinum tamquam in amœnissimum lectulum repones: capite illius reverendissimo spinarum aculeis tam dirè compuncto ad piissimũ Dei Patris pectus (ceu ad mollissimum quod possis invenire pulvinar) ob requiem captandam applicato.

CAPUT XV.

Iesus in cruce extenditur, e iusq̄ manus ac pedes divinis clavibus crudeliter perforantur, cruciq̄ affiguntur.

1. Pia consideratio, quo affectu Christus suam Crucem salutaverit: cui manus pedesq̄ sunt crudeliter conclavati.
2. Crux sancta lectulus amoris, quo sponsus animam amantem invitat: inenarrabilis in eadem Christi Domini cruciatus.
3. Compassio Beatae Mariæ Virginis, & crucifixio animæ devotæ cum Christo sponso suo, cuius amor crucifixus est.

POST hæc inhumanissimi illi carnifices Jesum crudelissimè rapiētes, ad crucem traxerunt; quam agnus innocens ingenti cum amore salutavit, dicens (ut piè meditari possumus) in corde suo: *O crux benedicta, tanto jam ex tempore te amplecti concupivi, tringenta tribus annis tui me tenuit desiderium, ut hominum in te salutem operarer. In servi igitur nunc Creatori tuo, & fer seculi pretium. Illi deinde corpus agni innocentissimi vulneratum, immitissimè in crucem rigidam prostraverunt, manumq̄ue alteram crasso quodam & obtuso clavo crebris ictibus cruciabiliter nimis affixerunt. O quàm * impatibilis hic dolor fuit suavissimo Redemptori, cuius tam tenera ac præclara erat complexio, qui totus jam debilis & exhaustus erat ex poenis illis omnibus, quas ante per tulerat! Quàm intimas cordis ejus medullas singuli ictus isti, atque hæc affixio penetrabant! quã fuit corde anxius, quàm doloribus immensis undique correptus, cum grandis ille & obtusus clavus, vi multa per venas, nervos, ossicula (quæ in manibus concurrunt) adigeretur! Secum quicquæ*

bra tri-
buun-
tur hu-
na, per
locutio
nem tro-
picam.

I.
Quanto
affectu
Christus
Crucem
salutave-
rit!

Manus
& pedes
Christi
clavis co-
figuntur.

* Id est
crudelis
& intolera-
bilis.

* Ista
singula-
ris devo-
tio re-
ponen-
di filii
in sinu
Patris,
ex fer-
venti
pietate
& amo-
re erga
Christũ
orta,
plane
confen-
dit cum
modo
loquedi
factæ
Scriptu-
ræ, ubi
Deo Pa-
tri mē-